

FÖLJEBREV:

Frågor om mitt arbete som jag arbetar med:

Jag funderar över riktning, översättningens riktning. Jag översätter en autistisk poet. Vad är översättningen. För vem. Jag har läst mycket om autism, om neurodivergens och neuroqueerness, det är ett "sammanhang" jag "är" i. Det är ett osäkert och obehagligt rum. Jag upplever att det finns många VI i rummet och mycket som står på spel och mycket ilska, mycket våld och mycket utsatthet, men i det också en total omvårdnad och omsorg, och dessa är samma. Det gör att språket, är

Allt.

Jag hade en tydlig formulering av vad jag jobbar med men jag har glömt det nu.

I mitt arbete har jag jobbat med 2 texter.

Del ett är dsm-5, där har jag bara gjort som ett totalt crazy jobb och försök bara göra nån cut-up-dikt genom översättning, jag hade väldigt kul när jag gjorde det, men när jag skulle skriva om det nu kände jag mycket tvivel.

Jag har läst ordet översättning

I samband med autism etc. Det finns en bok av Temple Grandin som heter Animals in Translation. Den handlar om djur och autism. Att förstå djur genom översättning, autismen som en översättande instans nästan, många inom den neuroqueera rörelsen är skeptiska till Grandin, det finns ett sätt att ibland positionera sig inom en rörelse som skrämmer mig, det finns en diskussion om hög-&-låg-funktion som skrämmer mig, det finns mycket som gör att jag är rädd för vad jag gör därför kan jag inte låta bli.

I en artikel om autistiska studenter på universitetet används begreppet översättning, som att den autistiska studentens text måste översättas och anpassas för att passa det akademiska systemet. Jag skriver ett avsnitt i en bok om att vara autistisk lärare på universitetet (den finns inte ännu, den ska handla om typ att ge stöd på ett neurodivergent sätt) och en annan person har skrivit i boken om behovet av översätta, då som att översätta det neurotypiska till det neurodivergenta.

Del 2 är en översättning av Tressing Motions, en bit ur ett parti som jag tycker är svårt, eftersom det använder sig av ord som

Har konnotationer åt olika håll, och som används upp-ned-värderande, ta-tillbaka-mässigt, våldsamt eller på andra sätt, och där det svenska och engelska är olika, i språk och tradition.

Tex:

Able.

Men mest tänker jag på vem som syftas på. Vems sinne. Jag vet inte. Är det ett sinne. Vem rör vem, och:

VEM ÄR PROBLEMET

VILL MAN VA PROBLEMET

VAD GÖRA PROBLEM

LÖSNING

TRUBBEL

GRUMLA

KLARA

VAD ÄR EN RIMLIG ÖNSKAN

Hur ska jag i detta förhålla mig till vad som är min idé om vad språket och kanske översättningen kan göra och vad Imane gör-tror-tänker. Vad är intentionen och vad råkar ske i språket, vad råkade jag skriva, om jag vill ge språket agensen, är det att ta den från Imane? Har jag rätt att översätta Imanes dikt? Frågade jag? Att översätta diagnosmanualen på ett VANVÖRDIGT sätt känns som en handling jag verkligen kan stå för, men att leka med dikten, får jag göra det, är det en gräns som finns mellan lek som i ett ansvarande svarande lyssnande bredvid-sättande, eller en våldsam och elak handling som ger mig ett privilegium en överskrivande röst, som tystar, eller finns det ingen gräns.

Ursäkta brev,

Skrivet i frustration.